

at tilfredsstille de Klager, der er kommet frem i nogle Amter. Jeg mener, at der er nogen Berettigelse i, at Beboerne skal have den samme Pris i disse Amter, som de faar i de andre.

N. C. Jensen: Jeg forstaaer meget vel, at vi har vundet en Million for Statskassen ved Maltdispensationerne, men for mig er Spørgsmaalet dette: Er det Korn, der derved er gaaet ud af Landet, ikke blevet os langt, langt kostbarere? Man maa huske paa, at man forbød ikke alene Udførsel af og Fodring med Rug i Jyllands rugdyrkende Egne, men man satte endog Maksimalpris derpaa til at begynde med, og dertil var intet at sige. Men naar man nu ser paa de Bilag, der ledsager Ændringsforslagene til Tillægsbevillingslovsforlaget tredje Behandling, saa forstaaer man, at naar de, som har dyrket Byg, har kunnet afgive en saadan Skat til Staten, har de ikke alene faaet denne Skat, men de har udført deres Korn til uhyre Priser.

Ordføreren (Poul Christensen): Jeg skal til det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) sige, at Mindsteprisen for Rug var 17 Kr. 70 Øre, men der var jo ikke Købetvang og altsaa ingen Forpligtelse til at købe de allerdaarligste Varer til denne Pris. Det er ganske givet, at de allerdaarligste Varer maa rette sig noget efter den Værdi, de i Virkeligheden har. Der fremkom saa daarlige Varer — i hvert Fald af Hvede her paa Sjælland —, at det har været umuligt for nogen at give Maksimalpris derfor.

Til det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) skal jeg udtale, at han er ret uforbederlig. Han har faaet Oplysning om, at til Gengæld for Dispensationen til Maltudførsel skulde Bryggerierne indføre Rug. Det ærede Medlem bliver ved at paastaa, at Landet er gaaet Glip af en urimelig Mængde Korn, skønt det er oplyst Gang paa Gang for ham, at der skulde indføres et lignende Kvantum Brødkorn som det, der blev udført. Det forbavser mig, at det ærede Medlem, som jeg kender fra gammel Tid, er saa tungnem, at han ikke kan forstaa dette og vedbliver at køre frem med sit store Tab. Det forbavser mig ogsaa, at det ærede Medlem har givet hele denne Ordning Tilslutning i Partiet for et Par Aar siden. Det kan kun skrives paa det ærede Medlems Hukommelseskonto, at han har glemt dette thi den Gang var der ikke noget, der forlød

om, at det ærede Medlem havde taget Afstand fra sit Parti.

Pinstrup: Den ærede Ordfører (Poul Christensen) befinder sig i en Vildfarelse, naar han mener, at den Rug, der vejer under 115 Pund hollandsk, som Brødkorn kan betegnes som den daarligste Vare. Der bliver, som bekendt, lige saa godt Brød af den Rug, der vejer under 115 Pund hollandsk, som over 115.... (*Ordføreren:* Saa?)..... Jo, i det hele taget er hollandsk Vægt et forældet Begreb. De Folkovre i Vestjylland, der avler Rug af 105—110 Pund hollandsk Vægt, faar et lige saa godt Stykke Brød som Folk herovre... (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: Og lige saa meget?)..... (*Stemmer:* Saa har en Tønde ikke saa megen Værdi)..... Men saa vejer en Tønde ikke saa meget, det maa det ærede Medlem huske paa.

Jeg maa protestere imod, at Ordføreren her udtaler, at disse Maltdispensationer har faaet samtlige Partiers Billigelse, thi det er ikke Tilfældet. Alt, hvad der er sket med Hensyn til Dispensationer, Udførselsforbud o. s. v., staaer udelukkende for Regeringens Ansvar, det er ikke billigt af Partierne.... (*Ordføreren:* Jo, jo). Aldrig, og fra et Landbrugsstandpunkt er der meget at indvende imod, at man forbyder Udførsel af Byg og saa tillader, at Byggen omdannes til Malt for derefter at udføres med en meget stor Fortjeneste. Naar Staten herved har tjent 800,000 Kr., er det vel sandsynligt, at Bryggerierne har tjent et lignende Beløb. Men denne Ordning er ikke billigere af Partierne (*Stemmer:* Jo!). Nej, det er den ikke, og mit Partis tidligere Ordfører, P. Th. Nielsen, har Gang paa Gang protesteret mod de Dispensationer, som gaves for Udførsel af Malt, hvilket jo fik sit Udtryk i de vedkommende Selskabers Aktieudbytte og Kurser. Her kunde man jo se, at de havde faaet Dispensationer, men de var ikke billige herfra.

Indenrigsministeren (Rode): Det er mærkværdigt, hvilken Mangel paa Hukommelse visse Medlemmer lider af. Nu kan det ærede Medlem, der talte sidst, ikke erindre, at disse Spørgsmaal før har været fremme til Diskussion, og at de har været behandlet i Finansudvalget. Der opstod mellem os nogen Tvivl om, hvorvidt Ministeriet burde have ordnet denne Sag paa egen Haand eller ikke, og derfor gik jeg til Finansudvalget og gjorde fuldstændig